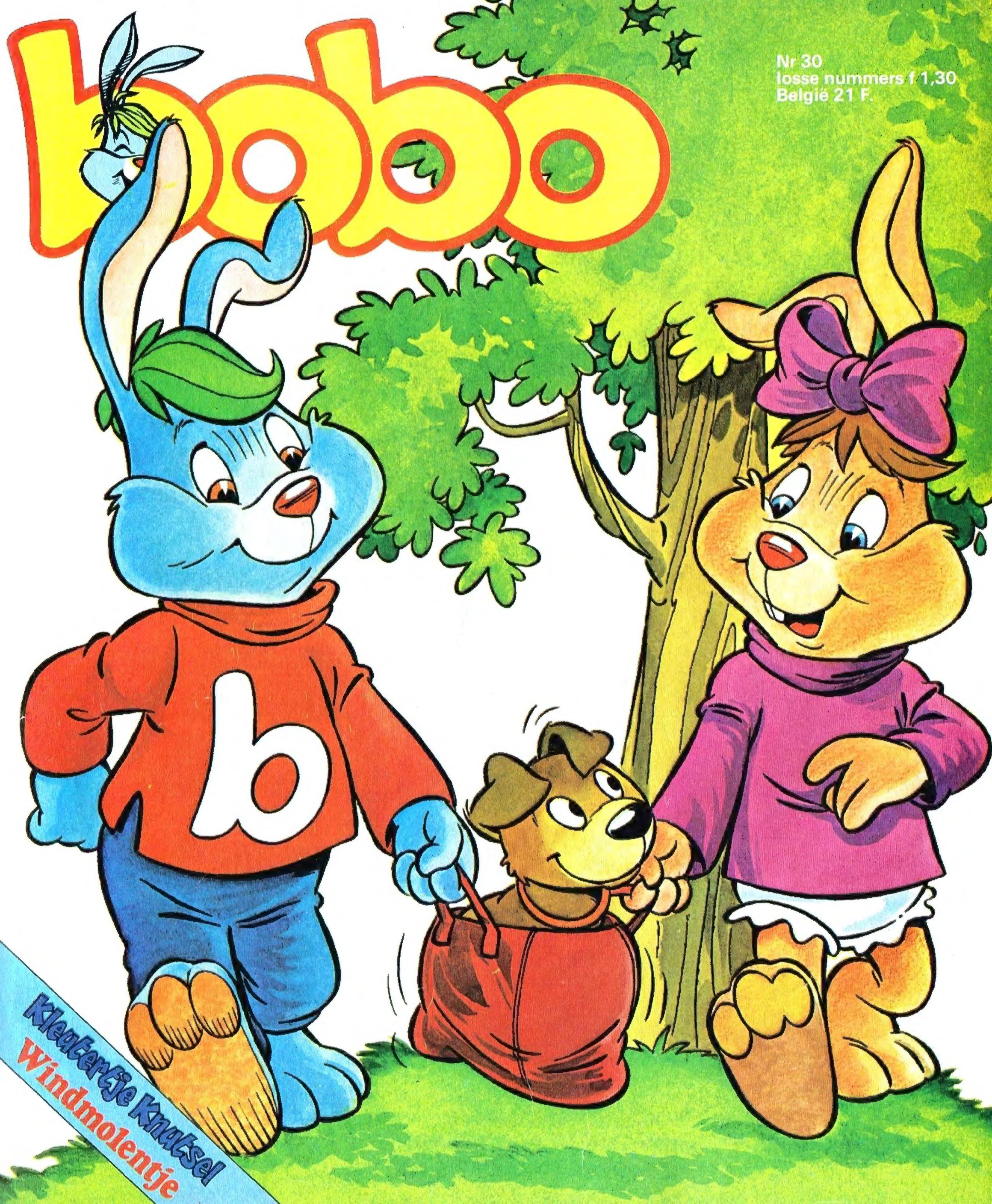
bobo

Nr 30
losse nummers f 1,30
België 21 F.

Kleutertje Knutsel
Windmolentje

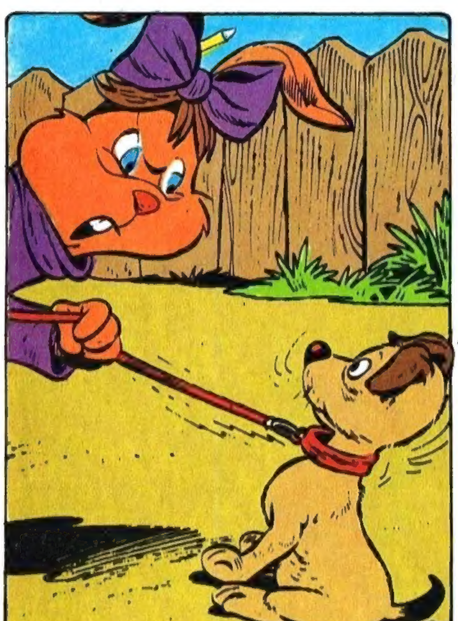
bobo

Het is nog steeds vakantie. Allemaal kunnen ze dus met Krabbels nieuwe hondje wandelen. Mama heeft een halsband en een riem voor hem gekocht. Daar moet het hondje niets van hebben! „Erg leuk vindt hij het niet," zegt Krabbel. „Dat went wel!" denkt mama.

„Hij WIL niet!" roept Krabbel. „Je moet hem léren om mee te lopen!" roept mama terug. „Hoe heet hij eigenlijk?"

Ja, hoe heet hij eigenlijk? Iedereen zegt steeds „hondje". En dat hondje zit stijf en strak op straat! Hij wil niet aan de riem!

Bobo en Boemsi gaan tikkie spelen. En als hondje ze hard ziet lopen, wil hij mee! En Krabbel moet óók mee... of ze wil of niet.

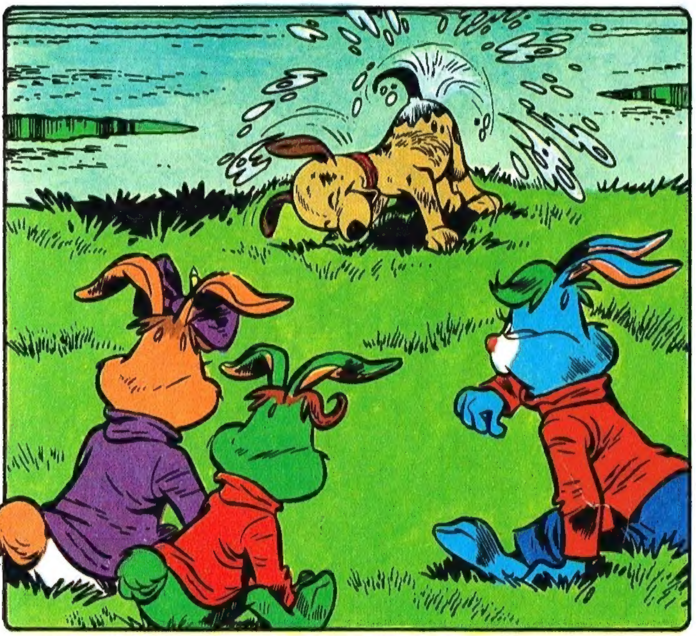
„Hier mag je los!" roept Krabbel bij het grasveld. „Maar wél komen als ik je roep!" Ze hoopt, dat het hondje dat zal doen...

het hondje krijgt een naam

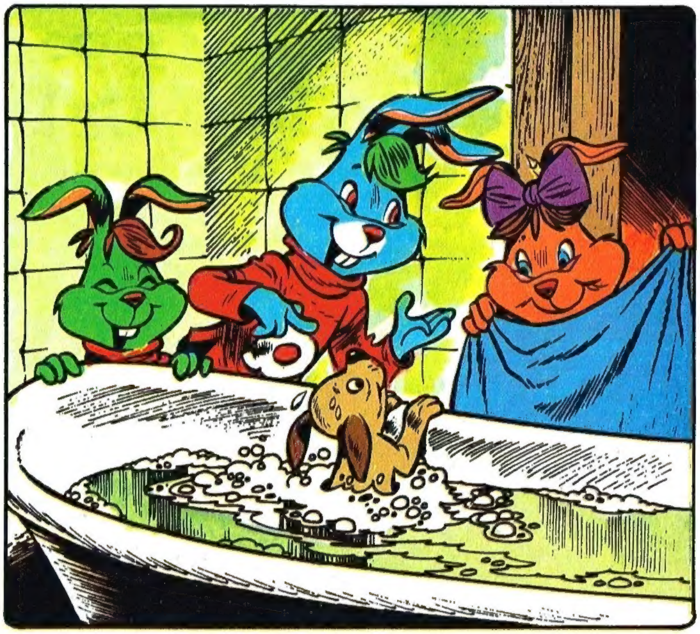

„Roep hem!" schreeuwt Bobo. Het hondje rent naar het water. „Ik weet nog niet hoe hij heet," jammert Krabbel. Met een sprong duikt het hondje MIDDEN IN DE SLOOT! De eendjes schrikken ervan!

„Oh!" roept Krabbel. „Als hij maar kan zwemmen!" Éénmaal gaat het hondje kopje onder. Maar al krabbelend met zijn pootjes merkt hij, dat hij bést boven water kan blijven. Hij zwemt!

Eindelijk komt het hondje op de kant. „Hij is zwárt van de modder," lacht Bobo. „En groen van het kroos!" zegt Boemsi. Krabbel doet hem aan de riem. „Hij moet naar huis en in bad," zegt ze.

Het hondje vindt het in het water bij de eendjes véél leuker dan in het warme bad! „Ik weet ineens een naam voor hem," zegt Bobo. „Je moet hem Duiker noemen!" En dat vindt iedereen een prachtige naam!

Jip en Janneke

Rijst met krentenhond

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Hand in hand lopen Jip en Janneke over de weg.
Zij gaan naar de boerderij. Maar als ze bij het hek komen, blijven ze staan.

Kijk daar, zegt Jip.

Een koe! zegt Janneke.

Nee, zegt Jip, een hond. Een hele grote hond. Ik ben niet bang voor hem.

Ik ook niet, zegt Janneke.

Maar dan komt de hond met grote sprongen op Jip en Janneke af. Ze gillen allebei heel hard en hollen weg. Maar de hond kan veel harder lopen.

Moeder! roept Jip.

Vader! gilt Janneke.

Maar ze zijn zo ver van huis en vader en moeder kunnen het niet horen.

Gelukkig komt daar net de boer aan. Hij pakt de hond vast en zegt: Koest!

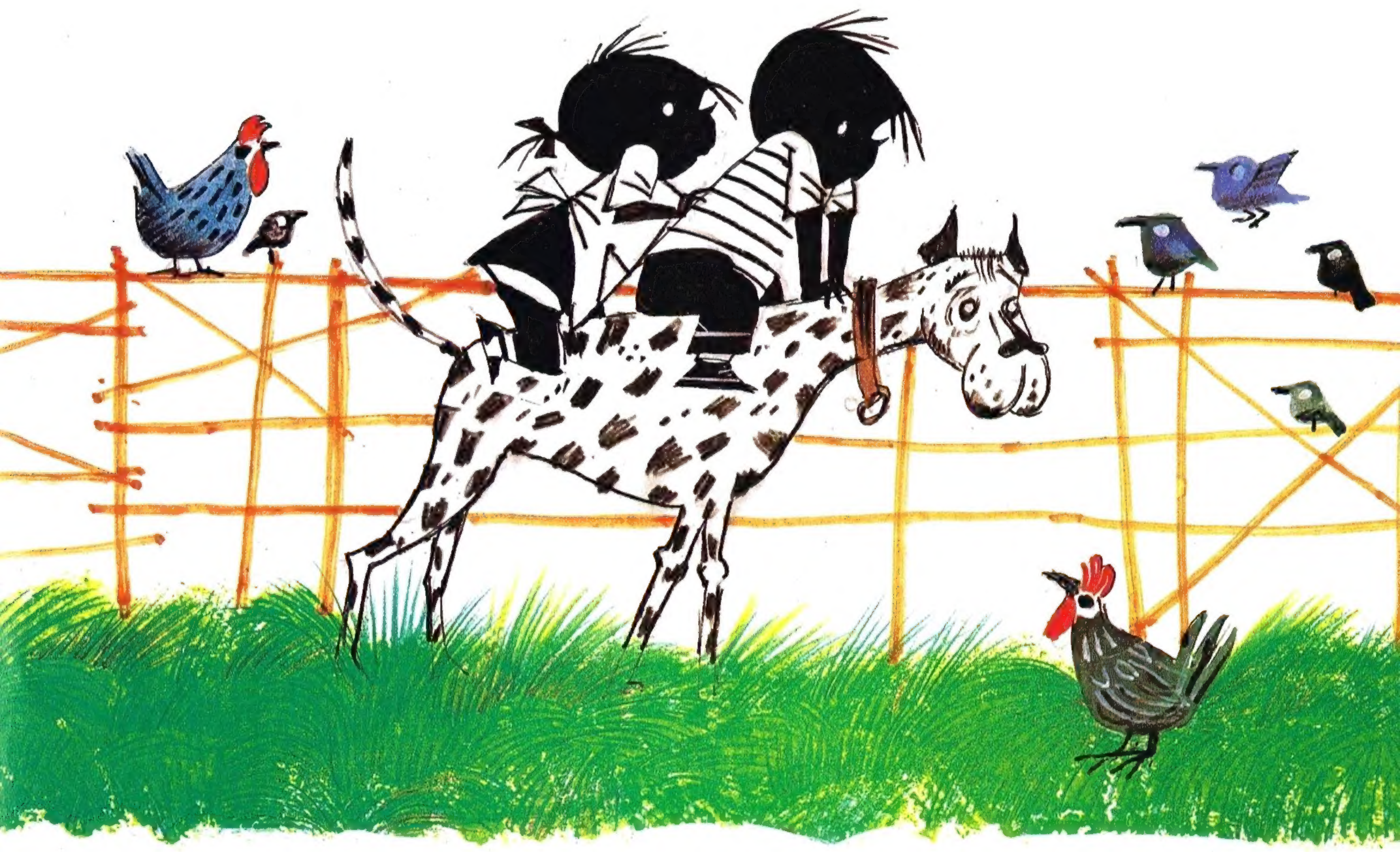
Dit is Hektor, zegt hij tegen Jip en Janneke. Hij is braaf. Hij doet niets. Aai hem maar.

Jip en Janneke steken allebei een handje uit en aaien de hond. En de hond kwispelt met zijn staart.

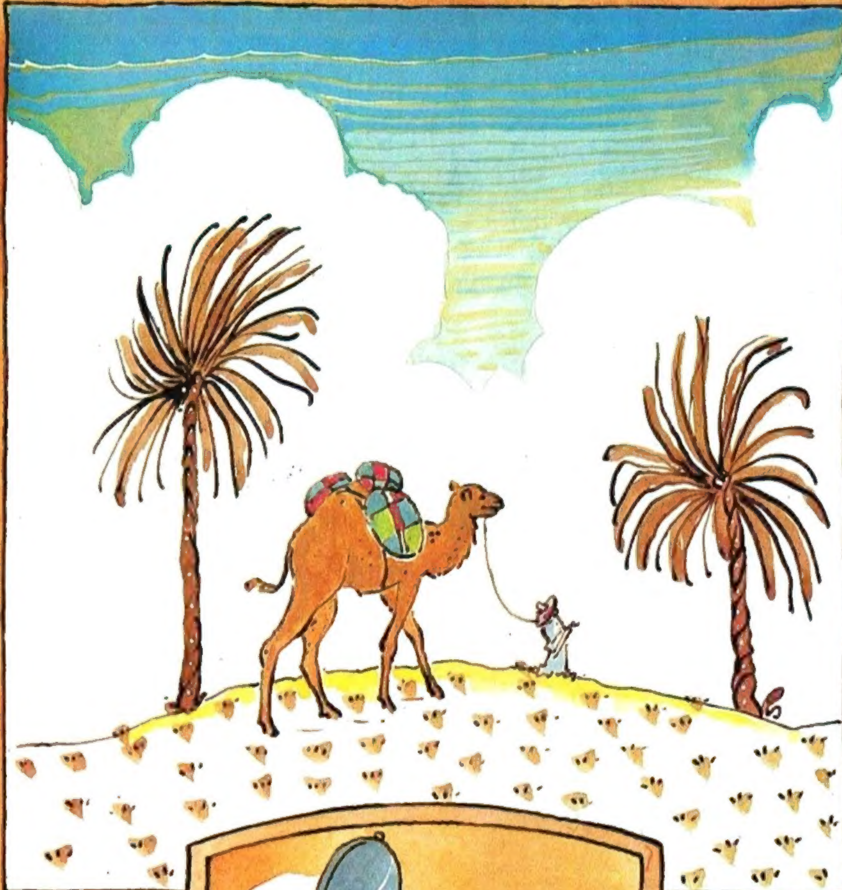
Wat is hij groot, zegt Jip.

En wat is hij leuk, zegt Janneke. Hij is een rijst met krentenhond, wit met zwarte stippen.

Dan zet de boer Jip en Janneke samen op Hektors rug. Ze mogen even paardjerijden en ze hebben een reuze plezier. Want dat gebeurt niet iedere dag, paardjerijden op een rijst met krentenhond.

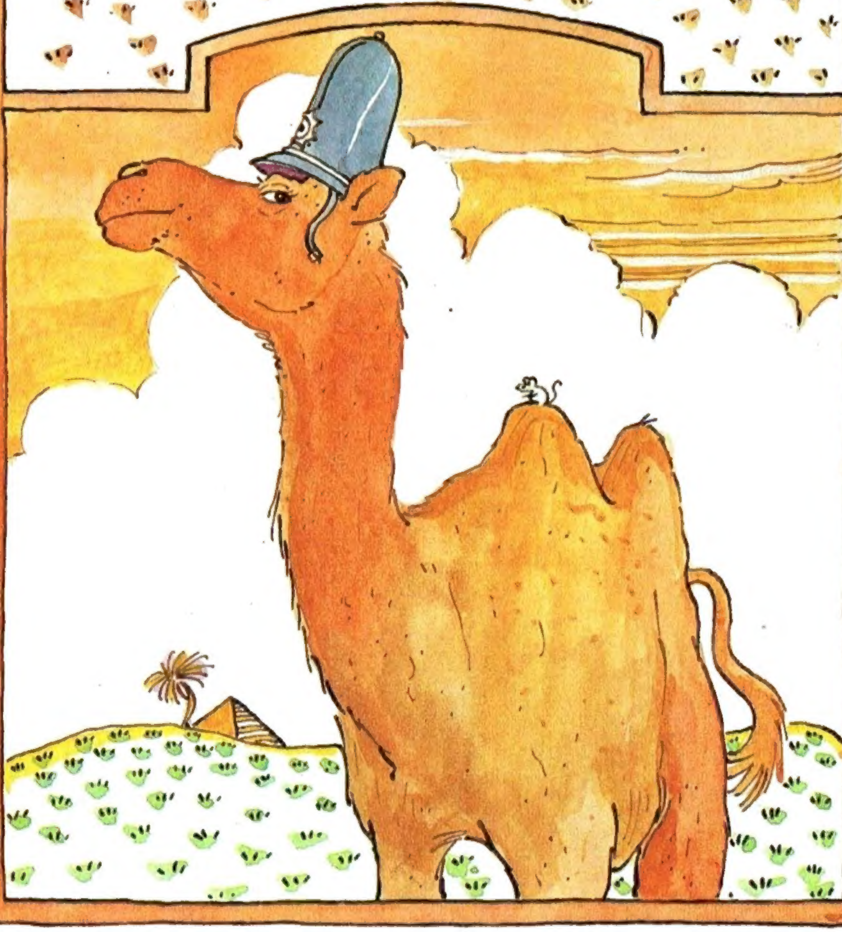

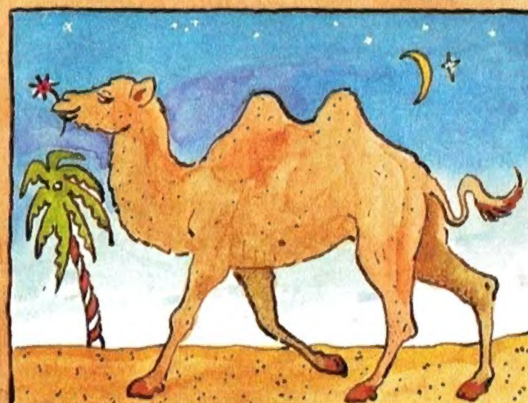
Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

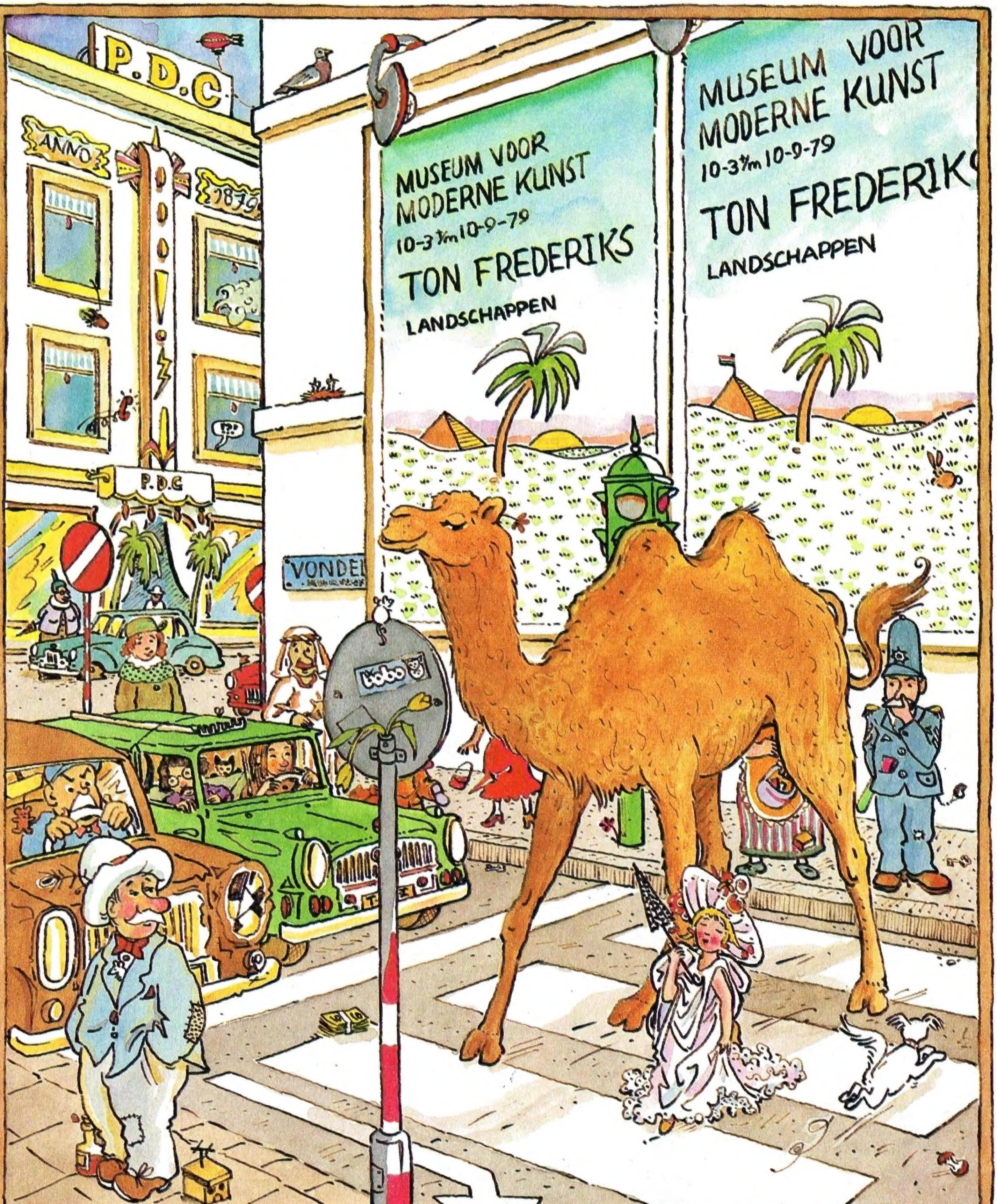
Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een kameel.
Uit de kast van mijn moeder
pak ik een deftige jurk.
Die trek ik aan.
Ik plak hele lange wimpers op
en smeer mijn mond
vol lippenstift.
Met mijn vriend, de kameel,
wandel ik door de stad.
We lopen
heel langzaam
en
kijken
ontzettend verwaand.

Oh ja,
ik neem ook nog een rugzak
mee,
met allemaal lekkere dingen
erin.
Af en toe eet ik daarvan.
Maar mijn vriend
hoeft niks,
want die heeft
een ingebouwde rugzak.
Zelfs twee.

P.D.C
ANNO
1879
P.D.C
MUSEUM VOOR
MODERNE KUNST
10-3 t/m 10-9-79
TON FREDERIKS
LANDSCHAPPEN
MUSEUM VOOR
MODERNE KUNST
10-3 t/m 10-9-79
TON FREDERIKS
LANDSCHAPPEN
VONDEL
bobo

Beestenboel

Tekening: Tejo

Heel stil zitten drie deftige heren op een opgerold kleedje. Ze kijken naar Klara Krokodil en Boris Beer, die druk aan het

toneelspelen zijn. Straks moet Sloom Schildpad opkomen. Die speelt voor spook. Daarom wordt er op zijn schild een eng gezicht geschilderd. Tijdens de voorstelling verkoopt een kangoeroe sappige worteltjes.

„Ik lust er nog wel eentje," zegt Hilke de Haas. Klara krijgt het opeens vreselijk warm. Ze is vergeten wat ze zeggen moest. Maar goed dat Siem de Slak dat merkt. Nu kan hij Klara helpen. Heel zachtjes fluistert hij het zinnetje voor. Zo zacht, dat de drie heren het niet horen.

ERIK IS
GEK!

En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

Weet je nog van dat meisje Anoes, dat haar speelgoed in de rugzak van oom Beer stopte?
Die oom ging op wandelreis naar de bossen.
Eerst had hij niets in de gaten.
En wat er toen gebeurde...

Luister, naar wat ik nu weer heb meegemaakt.
Ik kwam in een dorpje. Het heette Fanf. Een slaperig dorpje was het, waar niet veel te beleven valt. Een huisje hier, een huisje daar, maar ineens zag ik een witte muur met een grote poort erin. Aan weerszijden van de poort stonden torentjes zodat het een beetje leek op een kasteelpoort.
De poort stond open en ik zag een prachtige tuin en een heel mooi kasteelachtig huis. Wit was het, met groene luiken voor de ramen. Er kwam een dikke dame aangewandeld door die tuin. Heel dik was ze en zeer warm aangekleed terwijl het toch niet zo koud was. Een beetje mistig. Zo'n fraai dampig laagje over de heuvels.
„Goedemorgen," zei ik.
„Goedemorgen," zei zij.
„Wie woont er in dit huis?" vroeg ik nieuwsgierig.
„Dit is het huis van de Prins, meneer," antwoordde ze. „Hij komt zo thuis. Ik moet mij haasten om inkopen te doen voor de Prins." En haasten deed ze zich. Met een boodschappenmand aan haar arm. Trippel, trippel.
„De Prins?" hoorde ik een opgewonden stemmetje in mijn rugzak. „De Prins? Eindelijk mijn Prins. Beer, haal me uit de rugzak. Toe vooruit, schiet op. Trek me mijn bruidsjurk aan, die zit in het klerenzakje. Vooruit, schiet op want ik ga trouwen met de Prins."
„Kiena! Hou je koest. Hoe kan jij nu met een Prins trouwen?
Houd je stil, zeg ik want er komen mensen aan en wat moeten die wel niet denken." Maar ze hield zich niet stil. Scheller en scheller, kwaaier en kwaaier riep haar stem. „Mijn Prins! Ik wil naar mijn Prins. Toe nou. Pak mijn bruidsjurk."
„Jij krijgt een Prins," hoorde ik Zwef sussen. „Later, later krijg jij een Prins." Ik verloor mijn geduld. „Kiena," siste ik. „Als jij niet stil bent dan gooi ik je uit mijn rugzak."
„Mijn Prins. Mijn Prins," hield ze aan. Woedend zette ik mijn rugzak neer, graaide naar haar prikvoeten en voor ik wist wat ik deed had ik haar met een grote boog over de muur van het huis van de Prins gesmeten.
„Was dat nou nodig?" vroeg Zwef. „Moet jij zo boos worden omdat Kiena een Prins wil?"
„We willen allemaal wel een Prins of een Prinses," bromde ik, maar ik had natuurlijk al lang spijt van wat ik had gedaan.
Ik dacht aan de Prins die straks in een grote glimmende auto door die poort zou rijden en misschien zag hij Kiena wel liggen. Misschien zou hij haar oprapen. Misschien had de Prins wel een kind dat met Kiena wilde spelen en dan kreeg Kiena natuurlijk duizend jurken. Maar misschien zag die Prins haar helemaal niet en dan zou Kiena daar maar liggen op dat natte gras. Ik besloot om te wachten tot de Prins kwam. Ik ging aan de overkant zitten en om de tijd te doden tekende ik dat prachtige huis. De dikke dame kwam terug. Trippel, trippel. Met een mand vol lekkers voor de Prins. De grote glimmende wagen draaide de poort in en de prins stapte uit. Ik zag dat hij naar Kiena toeliep, haar oppakte en bekeek. Mijn hart bonkte in mijn keel.
„Madame," riep de Prins naar het trippelende mevrouwtje.
„Van wie is die pop?" De dikke dame wist het niet. „Zeker van een kind," zei ze.
En wat deed de Prins? Hij liep met Kiena terug naar de poort, en zette haar op het paaltje. „Dat kind zal je vast wel zoeken," zei de Prins. Hij glimlachte naar mij en wandelde terug naar huis. Wat Kiena schreeuwde kon hij natuurlijk niet horen.
„O, Prins. Ik wil bij U blijven. Ik wil met U trouwen."
Toen de Prins het huis was binnengegaan heb ik Kiena maar gepakt. Ze had traantjes in haar ogen.
„De Prins wil me niet," snikte ze.
„Maar je hebt toch in de handen van een Prins gelegen?" troostte Zwef haar.
En toen zijn we maar weer verder gegaan.
Wat er toen gebeurde vertel ik de volgende keer.

Welterusten!

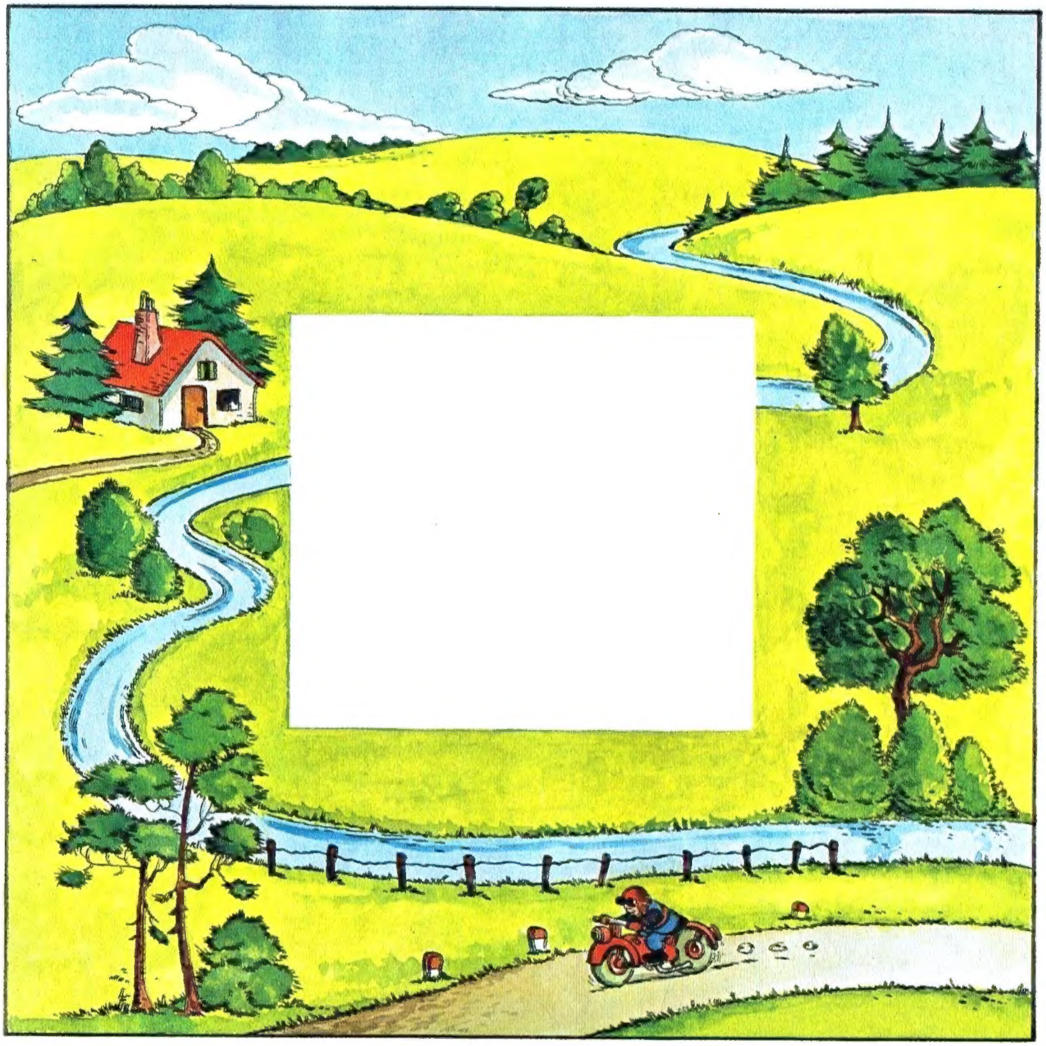

Tekening: Ingrid Bévort

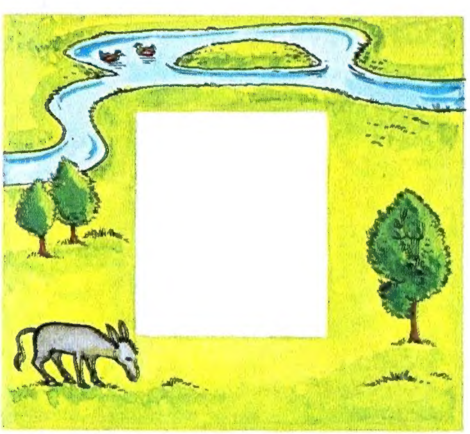

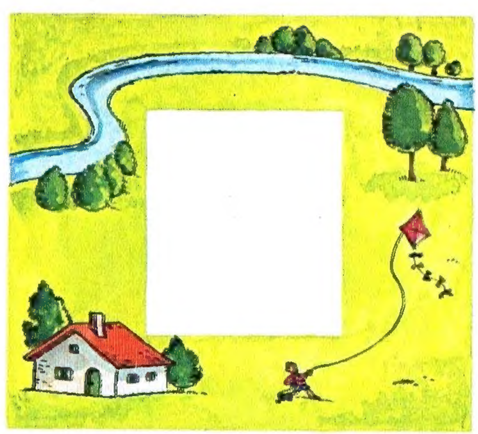
Fieke en Linda hebben hun speelgoed mee naar bed genomen. En Peter zijn poes. Op ieder bed ligt een mooi gekleurd dekentje. Zie je dat op elke deken steeds dezelfde kleuren terugkomen? Fieke heeft een deken met oranje en blauwe strepen. Kleur jij eens verder. Peters deken is paars, groen en geel. Kijk goed naar de volgorde en kleur de deken af. Met geel, rood en blauw mag je de blokjesdeken kleuren. Zorg ervoor dat er nooit twee dezelfde kleuren naast elkaar staan.

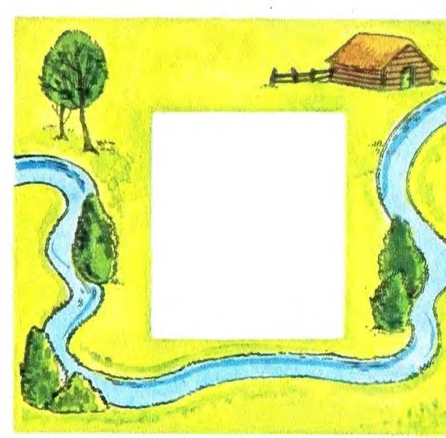

Hokje in hokje in hokje

Met deze vierkantjes en de vierkantjes die je op de achterkant ziet, kun je allemaal verschillende puzzeltjes maken. Eerst knip je het grote vierkant uit, dan de kleinere, daarna de allerkleinsten. Op deze kant zie je een weide. Draai je het plaatje om dan zie je een groot grasveld met een vijver. Leg één van de kleinere plaatjes op het witte vlakje van de grote. Zo heb je er een stukje van de wei bij gemaakt. In het midden is er nog een klein stukje wit. Bedek dat met een klein plaatje.

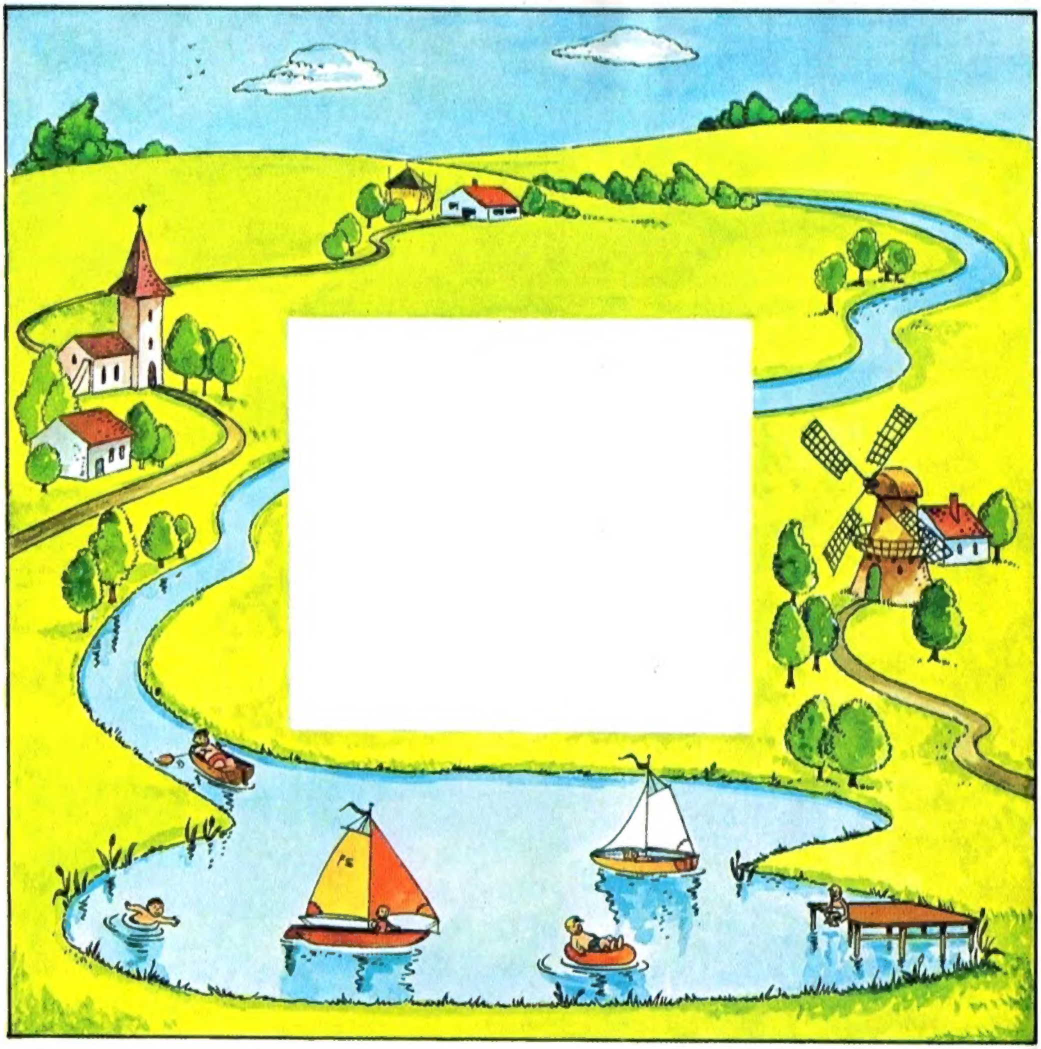

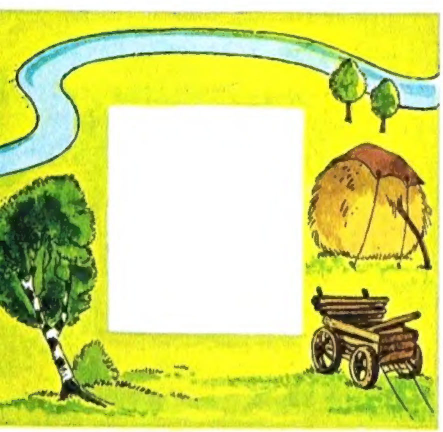

Groen is gras

Alle stukjes van de voor- en de achterkant passen in elkaar. Zo kun je dus allerlei schilderijtjes maken. Leg bijvoorbeeld in het grote vierkant met de vijver een kleiner plaatje met een stuk rivier. Daarin leg je het hele kleine plaatje met het vijvertje, waarin een jongen duikt. Nu heb je een hele waterige plaat. Je kunt ook een schilderijtje leggen met wat boerderijtjes erop.

Kleurige kleifiguren

Als een kleuter voor het eerst een stuk klei in handen krijgt, zal hij dat gaan onderzoeken door er in te knijpen en te kneden. Daarna worden er stukjes van de klei afgetrokken. Als hij klaar is met het „onderzoeken", dan gaat hij de afgetrokken stukjes klei op elkaar plakken. Zo ontstaan poppetjes, dieren, potjes en figuren plat op de tafel. Een kleitechniek die niet veel gebruikt wordt, is het „beplakken" van een pot of glas. Laat uw kleuter eerst een figuur plat op de tafel maken. Daarna kan het op het potje gedrukt worden. Als de klei hard is, geeft dit een heel leuk effekt!

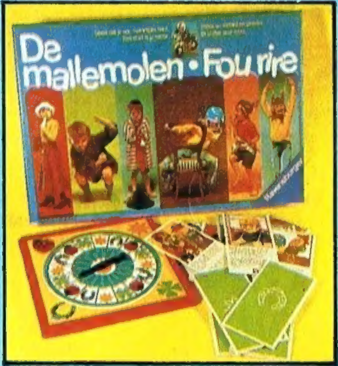

Kleuren op volgorde

Bij het afkleuren van de dekens op pagina 12 is het niet beslist noodzakelijk dat het kind de kleuren kan benoemen. Het herkennen er van is al voldoende. Op volgorde kleuren vergt veel van het concentratievermogen van een kind. Hij moet steeds goed in de gaten houden welke kleur er nu aan de beurt is. Bespreek deze pagina rustig met uw kleuter en help hem een handje als het te moeilijk is.

Wie is de beste toneelspeler?

Bij dit spel gaat het er om, in zeer korte tijd zo snel mogelijk een beroep, een beest of een voertuig uit te beelden. De draaischijf en de kaartjes geven aan, wie wát moet uitbeelden. Een leuk improvisatiespel voor het hele gezin. Dit Ravensburgerspel kost f 16,50 en is in de speelgoedzaak te koop.

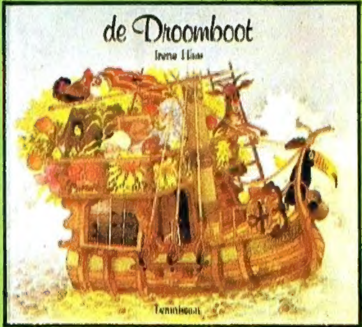
Volgende week in Kleutertje Knutsel Ezeltje Prik

Met de ezel, die volgende week in Kleutertje Knutsel zit, kan uw kleuter twee spelletjes spelen. Het ezeltjeprikspel en als hij daar genoeg van heeft kan de ezel in een puzzel veranderd worden.

Daar was eens een Maartje loos

Maartje is een meisje dat heel graag een boot wil hebben. Als ze op een morgen wakker wordt is die wens vervuld. Samen met haar broertje vaart ze de zee op. Dit prachtig geïllustreerd voorleesboek is een uitgave van Lemniscaat. Prijs: f 16,—.

bobo Nr. 30 – 27 juli 1979

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 9420.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 9420.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

ZEBRA

mannetje rood?
allemaal wachten
nu eerst de fietsen
auto's
brommers
wat een lawaai
kijk ze hard rijden!
mannetje groen?
allemaal oversteken!